

τόσον ὀλίγον ἀκριβές. Ὅτε δὲ ἀργότερον ἤρχισε νὰ νυκτώνῃ, ἡ ἀνησυχία του καὶ ἡ ταραχὴ ἐφθασεν εἰς τὸ ἔπακρον καὶ μὴ δυνάμενος πλέον νὰ κρατηθῇ ἔτρεξε πρὸς τὴν μακρὰν κειμένην οἰκίαν τῆς Ἀνδρομέδας. Ἐξ ἀποστάσεως ἱκανῆς παρατήρησε πυκνὸν πλῆθος ἀνθρώπων πρὸ τῆς οἰκίας καὶ ὅτε ἐφθασεν ἐγγύτερον ἤκουσε φωνὰς ζητούσας ἰατρικὴν βοήθειαν, κραυγὰς γυναικῶν ἀναμεμιγμένas μὲ θρήνους τῶν θεραπεινίδων.

Ταχέως καὶ ἐν μεγίστῃ ταραχῇ διέσχισε τὸ πλῆθος, ἤκουε δὲ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν διακεκομμένας λέξεις περὶ τῆς αὐτοκτονίας τῆς Ἀνδρομέδας καὶ τοῦ θανάτου μιᾶς νέας κόρης. Τρέμων καὶ ἡμιδανῆς σχεδὸν ἐκ τοῦ φόβου ὥρμησεν εἰς τὴν οἰκίαν καὶ διὰ τῆς αὐλῆς εἰς τὸν κῆπον, ὅπως δι' ἑνὸς βλέμματος ἰδῇ τὸ ἀπαίσιον, φοβερόν καὶ ἀπίστευτον θέαμα. Τὸ βλέμμα τοῦτο τῷ ἔδειξε τὴν Μνησιδίκην, ἄψυχον καὶ παγεράν, ἐξηπλωμένην ἐπὶ τινος ἀνακλίντρου πρὸ τῆς τραπέζης, ἐν ᾗ πολλοὶ ἄλλοι ἄνθρωποι ἀρίστερόθεν τῆς εἰς τὸν κῆπον εἰσόδου ἡσυχολοῦντο εἰς τὸ νὰ καταβιάσωσι τοπτῶμα τῆς Ἀνδρομέδας. Τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης κύπελλα οὐδεμίαν ἀφῆκαν εἰς αὐτὸν ἀμβιβόλιαν, ὅτι ἡ Μνησιδικὴ εἶχε δηλητηριασθῇ.

Φωνὴν ἀγρίαν ἐκβαλὼν ἀπώθησε μακρὰν τοὺς παριστάμενους, ὕψωσε τὸ προσφιλὲς σῶμα εἰς τοὺς βραχίονάς του καὶ ἐσφιγγεν αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας του. Σπασμωδικῶς ἔφερε τὴν ἄψυχον κεφαλὴν πρὸς τὸ πρόσωπόν του καὶ τὰ χεῖλη του, χωρὶς τὰ φιλήματά του νὰ δυνηθῶσι νὰ δώσωσι τὸ ἐρύθημα τῆς ζωῆς εἰς τὰς ὠχρὰς παρειάς. Ἐπειτα ἐναπέθεσε πάλιν τὸ λείψανον εἰς τὴν κλίνην, ἐγονυπέτησε πρὸ αὐτοῦ καὶ ἤρχισε πικρῶς νὰ θρηνῇ. Ἐπὶ ἡμίσειαν σχεδὸν ὥραν παρέμεινεν εἰς τὴν θέσιν ταύτην. Κύκλω αὐτοῦ ἀντήχουν εἰς τὸν κῆπον οἱ θρήνοι τῶν θεραπεινίδων καὶ τῶν γυναικῶν, αἵτινες συνώδευον τὸ πτώμα τῆς Ἀνδρομέδας, τὴν ὁποίαν μάλιστα ἐπὶ μακρὸν προσεπάθησαν νὰ ἐπαναφέρωσι εἰς τὴν ζωὴν.

Ἦδη ἐδοκίμασεν ὁ Πιττακὸς νὰ μάθῃ τι παρὰ τῶν ὑπηρετούντων εἰς τὴν οἰκίαν προσώπων, ἀλλ' ἡ δοκιμὴ του εἰς οὐδὲν κατέληξεν ἀποτέλεσμα, ἐπειδὴ οὐδεὶς ἐγνώριζε τι περὶ τοῦ ἀτυχοῦς συμβάντος· ἔπειτα διέταξε νὰ τεθῇ το λείψανον εἰς φέρετρον, νὰ καλυφθῇ διὰ λινοῦ ὑφάσματος καὶ νὰ μετενεχθῇ εἰς τὴν οἰκίαν τῆς μητρός, συνώδευσεν αὐτὸ ἀρκετὸν δρόμον καί, πρὶν ἢ ἀπομακρυνθῇ, παρήγγειλεν εἰς τινὰ ἀστὸν ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν μητέρα τὰ συμβάντα.

Μετ' ὀλίγην ὥραν εὐρίσκετο εἰς τὸ οἶκμά του, ὅπου εὔρε τοὺς προσκεκλημένους πολίτας. Ὁχρὸς καὶ σύννους διήλθε πρὸ τῶν τάξεων αὐτῶν, μετὰ σεβασμοῦ ὑποκλινομένων καὶ ἐκτεινόντων τὴν χεῖρα εἰς χαιρετισμόν. Παρήσαν δώδεκα περίπου ἄνδρες, οἱ πλεῖστοι μέσης ἡλικίας, τινὲς δὲ πολιοὶ τὴν κόμην καὶ τὸν πώγωνα. Πάντες σχεδὸν ἔφερον ἀπλὴν καὶ ἀπέριττον ἐνδυμασίαν, συνισταμένην κυρίως ἐκ μακροῦ, ἐρυθροφαίου χιτῶνος. Μόνον οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς πλουσίας τάξεως τῶν ἐμπόρων ἔφερον πολυτελεῆ πορφυρὰ ἐνδύματα καὶ πολυτίμους δακτυλίους.

Ὁ Πιττακὸς ἔστη ὀπισθεν τραπέζης τινὸς καὶ ἀφ' οὗ ἔμεινεν ἐπὶ στιγμὴν σιωπηλός, εἶπε μὲ ἄτονον καὶ ὑπόκωπον φωνήν.

„Ενεκα σοβαρᾶς καὶ ἐπειγούσης υποθέσεως, ἄνδρες Μιτυληναῖοι, σᾶς προσεκάλεσα ἐδῶ καὶ ἐξ-

επίτηδες ἀνέβαλον τὴν πρόσκλησιν μέχρι τοῦδε διὰ νὰ μὴ χάσωμεν, ἐξ ὑπερβολικῆς σπουδῆς, τὸ κέρδος, τὸ ὁποῖον ἔχωμεν ἤδη εἰς τὰς χεῖράς μας. Μάθετε λοιπόν, ὅτι πρὸ τινος ἔμαθον ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς, ὅτι οἱ εὐπατρίδαι συνώμοσαν κατὰ τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ λαοῦ καὶ ὅτι ἡ συνωμοσία των θὰ ἐκραγῇ αὔριον.“

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ἄνδρες τινὲς ὠπισθοχώρησαν ὀλίγα βήματα κάμνοντες κινήματα τρόμου, ἐν ᾗ ἄλλοι ἐξέβαλον φωνὴν ἐκπλήξεως καὶ ἄλλοι ὕψωσαν ἀπειλητικῶς τὴν χεῖρα.

„Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διὰ τί μέχρι τοῦδε ἐσιώπησα. Οἱ εὐγενεῖς θέλουν αὔριον πορευομένης τῆς πομπῆς νὰ ἐπι-



Η ΦΥΛΑΚΗ ΤΗΣ ΜΑΥΡΟΒΟΥΝΙΑΣ. Εἰκὼν ὑπὸ R. Linderum.